

Добротвірщина

Будь вільним – розкрий себе...

ЧОМУ У ДОБРОТВІР?

Ми пропонуємо розваги:

- Катання на човнах, байдарках та катамаранах
- Заняття спортом (футбол, волейбол, теніс, карате, гребля, шахи, заняття на вуличних тренажерах)
- Мистецькі та спортивні фестивалі
- Активний відпочинок (риболовля, відвідування історико-краєзнавчого музею, екскурсії історичними та сакральними стежками нашого краю, чудова атмосфера та смачна їжа)

Старий Добровір

Долини

Матяші

Маїки

Добровір

Козаки

Кошаківські

Рогалі

Перекалки

АДРЕСИ ЛОКАЦІЙ:

Катання на човнах, байдарках та катамаранах

смт. Добротвір, вул. Озерна, 4

Стадіон ДТЕС (футбольне поле, майданчик з штучним покриттям, каток, тенісний корт)

смт. Добротвір, вул. Будівельна, 9а

Тренажери

смт. Добротвір, вул. Будівельна, 9а та вул. Сагайдачного, 3, село Старий Добротвір, вул. Мостова, 23.

Історико-краєзнавчий музей смт. Добротвір та навколишніх сіл імені Йосипа Брикайла

смт. Добротвір, вул. Спортивна, 2

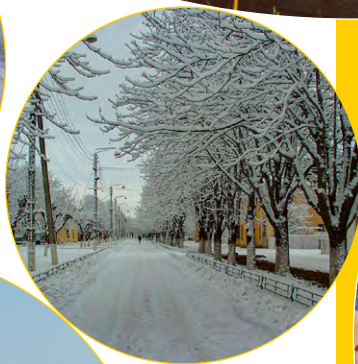

АКТИВНИЙ ВІДПОЧИНОК

Тут можна активно відпочивати у будь яку пору року. Взимку — народні гуляння, вертеп, зимова риболовля, катання на ковзанах, спостереження за лебедями-шипунами.

У теплу пору року — сплави річкою Західний Буг, риболовля, велоподорожі, збирання ягід та грибів у навколишніх лісах, цікаві краєвиди, відпочинок на лоні природи.

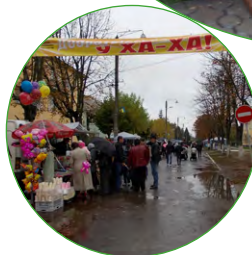
ЗАПРОШУЄМО НА ФЕСТИВАЛІ

Щороку у першій половині вересня міжнародна спартакіада «Єдина країна». Гасло заходу — «Змагаємося за єдність»! Діти з усієї України та з-за кордону приїжджають продемонструвати свої вміння та здобути спортивні перемоги: футболісти і веслувальники на байдарках та каное.

Обласний фестиваль «Купальська містерія над Бугом» — проводиться щороку у липні. Основною метою фестивалю є взаємозбагачення досвідом Карпатських регіонів, ознайомлення місцевих мешканців та гостей фестивалю із споконвічними традиціями українців святкування Івана Купала, виховання в української молоді розуміння культурних цінностей, шанобливого ставлення до традицій, звичаїв, обрядів, збереження традицій рідного краю, національної культури, відродження духовності, культури, самобутності, налагодження дружніх взаємин та шанобливого ставлення до культурних розбіжностей.

День Добротвора — проводиться на початку жовтня. Для гостей селища виступають колективи Народного дому Добротвора, учні Добровірської музичної школи, місцеві митці. Добровірці демонструють свої уміння та таланти. Відомі гурти та співаки виступають для мешканців та гостей Добротвора.

ДЕНЬ ДОБРОТВОРА

ЄДИНА КРАЇНА

ОБЛАСНИЙ ЕТНОФЕСТИВАЛЬ «КУПАЛЬСЬКА МІСТЕРІЯ НАД БУГОМ»

СПОРТИВНА СФЕРА КРАЮ

Веслувальна база. У Добротворі є можливість професійно займатися веслуванням на байдарках та каное: широке спокійне водне плесо, розмітка доріжок протяжністю 1 км, наявна спортивно-матеріальна база. Можемо пишатися своїми видатними спортсменами. Змагання «Стрімкі човни», які об'єднують спортсменів з усієї України, відбуваються саме тут. В асортименті послуг спортивної бази є сплави річкою Західний Буг. Мальовничі краєвиди відкриваються з набережної.

ФУТБОЛ

Футбол. Прекрасне футбольне поле дає можливість тренуватись місцевій команді «Енергетик», що грає у першій лізі Львівської області, і усім бажаючим. Футбольний міні-майданчик дозволяє проводити тренування для юних спортсменів за методикою та з майстер-класами від команди «Шахтар».

Для усіх бажаючих на стадіоні працює тенісний корт та тренажери.

Карате. Професійний тренер Ігор Федина (IV Дан) проводить майстер-класи та тренування з карате. Виховав кількох чемпіонів та призерів чемпіонатів України за версіями: WKC, WKF, SKIF, переможців та призерів Кубка Світу (SKIF).

Волейбол. Поряд з клубними змаганнями дуже популярною є гра на природі. Влітку активний відпочинок не обходиться без пляжного волейболу. Два спортивні майданчики на березі річки постійно задіяні місцевими командами та гостями Добротвора.

КАРАТЕ

Спортивний клуб «СКІФ-Добротвір»

Гармонійна система духовного, тілесного і психологічного виховання дітей. Одна з найефективніших бойових систем самозахисту, спрямована на покращення і збереження здоров'я

ВОЛЕЙБОЛ

ДУХОВНА ТА ІСТОРИЧНА СПАДЩИНА

Добротвір — селище міського типу Кам'янка-Бузького району Львівської області. Знаходиться на лівому березі річки Західний Буг, за 55 км від Львова, 12 км від райцентру Кам'янка-Бузька та за 4 км від залізничної станції Добротвір. Площа 2,9 км². Населення 6685 осіб (2001 р.), переважно українці. Має автобусне сполучення з містами Кам'янка-Бузька, Львів, Червоноград. Назву селище запозичило від села Старий Добротвір (до 1960 р. — Добротвір), яке знаходиться за 2 км на північний схід. Засноване 1951 року у ході будівництва Добротвірської теплової електростанції. З 1959 року — селище міського типу. У селищі є музеї історії ТЕС та краєзнавчий, готель, відділення 3-х банків. Релігійні громади: УГКЦ, УПЦ КП.

Добротвір оточений присілками: Бірок, Забужжя, Воротна, Язвин, Долина, Маїки, Матяші, Мусії, Рогалі, Рокети. Назви тих присілків походять від прізвищ багатих господарів, які мали більші господарства довкруги Добротвора.

У XIII ст. Добротвір належав до Холмської землі, а в XIV ст. — до Белзької.

У 1498 і 1509 рр., населення Добротвора й околиць потерпали від татарських навал, у зв'язку з чим польський король Жигмонт звільнив мешканців від податків на вісім років. Він також запровадив щорічний ярмарок на день восьмого вересня і щотижня у четвер.

У Добротворі було два замки, один з них оборонний, що стояв на правому березі Бугу. Тут 1417 році перебував литовський князь Витовт. Від замку збереглися лише назва околиці «Замчисько» і оборонний рів, які були частково затоплені при спорудженні греблі.

На початку XX століття Добротвір починає відроджуватися і розбудовуватися. Але у червні 1906 року пожежа

Згідно з переписом населення 1564-65 років Добротвір був містечком, що належало до Кам'янецького староства. Тоді у ньому була 161 хата і такі вулиці: Мостова, Надбужна, Млинова і Волоська. У містечку було 2 священики, 16 рибалок, 5 боднарів, 2 гончарі, 2 шевці, 3 ковалі, 1 дігтяр і 6 різних яток. Решта населення займалася сільським господарством і випасом худоби.

Через 7 років перепис занотує 195 хат, адже велика частина населення в ті часи вмирала від холери.

Перепис із 1662 р. подає лише 15 хат. Це наслідки тодішніх воєн.

У 1870 р. ще раз прийшла пошесть холери і забрала багато життів. Тоді у деякі дні ховали по десять осіб.

У 1931 році в Добротворі було 606 житлових будинків і 3325 мешканців: 2508 українців, 588 поляків і 229 євреїв.

нищить 48 господарств, у тому числі парафіяльні будинки, тільки 300-літня церква залишилася цілою. У липні 1915 року російські війська, відступаючи з Галичини, спалили центр Добротвору, в тому числі і старовинну церкву та дзвіницю.

Після Першої світової війни у Добротворі розвивається культурно-освітнє життя та економіка. Засновано читальню «Просвіта», драматичний гурток, а також кооператив та інші малі підприємства.

У 1953 році було побудовано загальноосвітню середню школу, у 1967 – відкрито новий корпус, а у 1988 році добудовано ще два блоки навчальних корпусів, їдальню, актовий зал, басейн та ін. На сьогодні у селищі розташована найбільша у районі школа, де навчається близько 1 тис. учнів. Ще майже 400 молодих людей є студентами Добротвірського професійного ліцею. У 1971-74 роках у Старому Добротворі стараннями тодішнього директора школи Ярослава Мудрика побудовано восьмирічну школу на 320 учнів. Також було побудовано дитячий садок.

У грудні 1960 року закінчено будівництво лікарні, створено пункт швидкої допомоги. При лікарні організовано бальнеологічне лікування. У 1966 році відкрився вже другий двоповерховий дитячий садок на 120 місць.

1 вересня 1995 року в селищі відкрився дитячий мистецький заклад за підтримкою адміністрації Добротвірської ТЕС.

За сприяння фонду В. Петраха у селищі було повністю відреставровано школу, куплено комп'ютерний клас, побудовано бібліотеку та дзвіницю. Працює 16 гуртків художньої самодіяльності: хоровий, вокальний, естрадний, танцювальний, драматичний та ін. В гуртках займають понад 300 осіб.

У Добротворі є Народний історико-краєзнавчий музей імені Йосипа Брикайла, відкритий 22 жовтня 1995 року. В музеї є експонати також з Тернопільщини, Івано-Франківщини, Рівненщини.

Храм святих Первоверховних апостолів Петра і Павла

Храм Покрови Пресвятої Богородиці у процесі будівництва

20 січня 2013 р. Високопреосвященний митрополит Львівський і Сокальський Димитрій освятив храм на честь святих Первоверховних апостолів Петра і Павла. Будівництво та оздоблення храму від закладення фундаменту до освячення тривало близько 20-ти років. Камінь під будову храму та хрест освячено у 1992 році о. Ярославом Солопом.

16 серпня 1995 р. побудовано каплицю, яку освятив владика Филімон Курчаба. У 2002 р. владика Михайл Колтун освятив наріжний камінь на будівництво церкви. У 1995–1999 роках завідателем храму парафії був о. Микола Нецкар, з 1999 р. по нині адміністратором парафії є о. Богдан Горбаль.

СТАРИЙ ДОБРОТВІР

У 1960 р. давню частину міста перейменовано на Старий Добротвір, а новій частині дано назву Добротвір.

У XV ст. у Добротворі було засновано парафію коштом Оттона з Ходеча.

12 вересня 1993 року освячено наріжний камінь та розпочато будівництво храму святих Володимира і Ольги УПЦ КП села Старий Добротвір. Протягом 1993-95 років храм було збудовано на добровільні пожертви парафіян (за проектом львівського архітектора Івана Коваленка). Першу Святу Літургію відслужено 30 липня 1995 року. У 1996-98 рр. храм оздоблений п'ятирусним іконостасом у візантійському стилі. 16 травня 1999 року храм освячений митрополитом Львівським і Сокальським Андрієм (Гораком). Участь в освяченні взяли понад 25 священників, а 25 вересня парафію відвідав з архіпастирським візитом Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. У 2007-2009 рр. — розписано інтер'єр храму майстрами з м. Жидачів. Будівничий — настоятель храму митр. прот. Ярослав Солоп.

Церква св. Дмитрія, 1784.

Перенесена у 1792 р. з монастиря Сестер Василянок з присілку Язвин на цвинтар у Старому Добротворі.

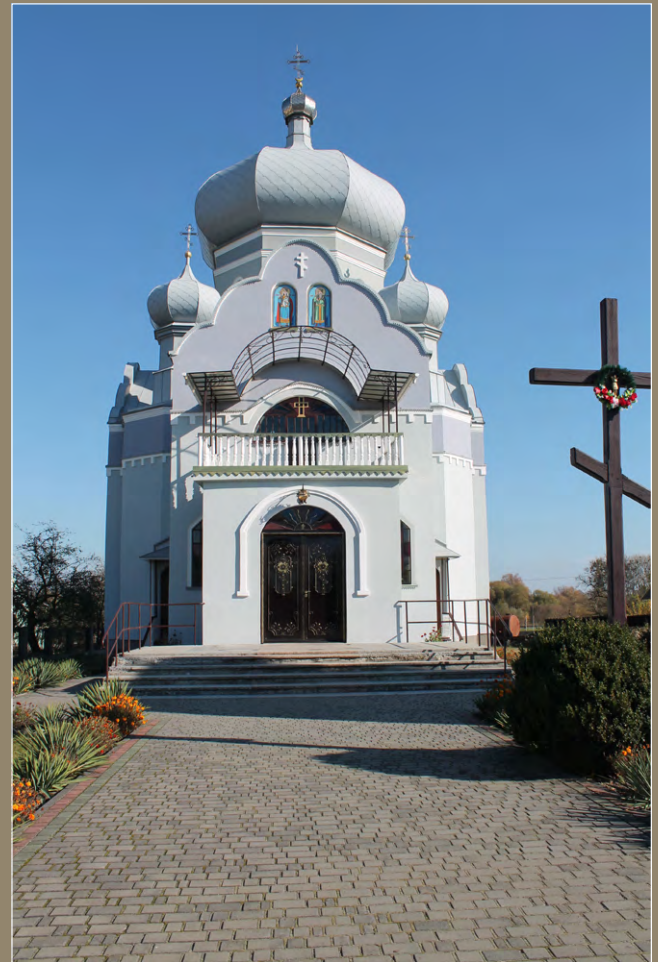
Костел Св. Станіслава, 1912

На поч. XVIII ст. тут збудовали дерев'яний костел на кошти А. Велогорської. У 1912 р. було споруджено сучасний мурований храм, який вже у 1924 р. реставрували після ушкоджень, завданих війною. У 1926 р. костел Св. Станіслава було законсервовано. До 1997 р. храм був закритим.

Храм свв. Володимира і Ольги, 1938

Стараннями о. В. Пашковського у 1933-38 рр. побудовано нову церкву в україно-візантійському стилі і названо на честь святих Володимира і Ольги. Її посвятив владика І. Бучко. З 1991 р. після виходу нашої Церкви з підпілля храм, після великої боротьби, був повернений греко-католикам.

Храм святих рівноапостольних Володимира і Ольги УПЦ КП села Старий Добротвір.

с. Стриганка.

Церква Покрови Пресвятої Богородиці в процесі будівництва

Перші дві церкви на честь Покрови Пресвятої Богородиці згоріли у 1914 р. та 2015 рр. 3 20 жовтня 2015 року за настоятеля митр. прот. Я. Солопа розпочалося будівництво нового храму за пожертви православної громади села Стриганка та інших громад Львівсько-Сокальської Єпархії.

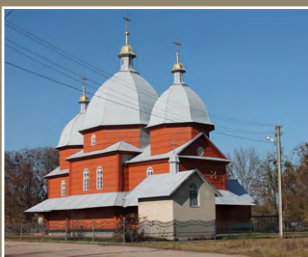

с. Мазярня Каранська.

Капличка св. мчч.

Димитрія Мироточця, 1991

Капличка побудована за пароха о. Р. Войцехівського за кошти мешканців. За пароха о. Бориса Гороховського, 27 серпня 1997 року в селі відбулась Свята Місія, яку проводив отець Василь Зінко, ЧСВВ. Єпархії.

с. Тишиця.

Церква Успення Пр. Богородиці, 1861

Другою пам'яткою є дзвіниця та дзвони, які вважають найдзвінкішими в цій околиці. Колись в селі був василіянський монастир, ліквідований між 1744 і 1753 роками.

с. Гряда.

Церква св. мчч. Софії та її дочок Віри, Надії, Любові, 1997

Збудована за пожертви парафіян хутора Гряда. Наріжний камінь освятив парох о. Р. Войцехівський. Стараннями мецената п. С. Лепеха та за його пожертви куплено дзвін, що хрещений ім'ям батька жертводавця Іллі. Престіл і тетрапод зроблений руками п. Д. Лепеха, а іконостас – робота В. Гасюка, різьб'яра з с. Незнанів.

с. Полонична.

Церква Собору Пр. Богородиці, 1728

Під тиском влади упродовж 1946–1947 рр. парох о. В. Домкович перейшов на російське православ'я і переписав церкву. 10 грудня 1989 р., під керівництвом о. Я. Куця парафіяни зібрали підписи щодо повернення до УГКЦ. Статут релігійної громади УГКЦ зареєстрували 17.09. 1991 р.

с. Незнанів.

Церква Св. Параскеви, 1878

З часу переходу УГКЦ в підпілля в Незнанові проживала в служінні Богові і вірним сестра-монахиня Йосафата. У 1990 році парафії с. Незнанів, с. Мазярка, с. Гряда волею людей, та священика о. С. Чепіля, повернулися в лоно УГКЦ.

с. Сілець.

Церква Усікновення Голови Св. Івана Хрестителя, 1912

На початку XX ст. ця дерев'яна церква була єдиною в околиці. У 1914 р., під час бойових дій, храм було знищено вогнем. У 1929 році, на празник Введення, було посвячено новозбудований храм на честь Усікновення Чесної Глави Йоана Хрестителя.

ГЕРОЇЧНИМИ СТЕЖКАМИ

Киї

Більше півстоліття назад на цьому місці, де тепер капличка, стояла хатина сім'ї Богдана Свистуна. В той час не було великих статків, потрібно було важко працювати щоб перезимувати, щоб щось залишилося посіяти навесні. Але було те, про що ми маємо пам'ятати, розуміти і що для нас має бути прикладом — в їхніх душах була величезна любов, бажання побудувати незалежну, міцну українську державу. В літописі Української повстанської армії написано, що 15 вересня 1944 року військом НКВД була організована облава між чотирма селами: Нестаничі, Яструбичі, Тишиця і Радванці. Повстанці дали бій, який тривав цілу добу. В результаті цього було знищено понад 100 більшовиків, в тому числі полковника, близько 90 було поранених. Втрат серед українських повстанців не було, за виключенням одного пораненого. І через ніч вони успішно вийшли з оточення. Але 18 вересня 1944 Киї були спалені, а дружина Богдана Свистуна Марія — арештована.

Урочище Морозівська Криївка УПА

12 квітня 1951 року в бою з енкаведистами, більшовицькими окупантами тут героїською смертю загинули: Данило Мисак «Каменярь», Ігор Рачинський «Ромко», Ярослав Іванець «Малий», Мар'ян Шульган «Білоус», Марія Стефаницька «Рома», «Ярило», «Соловій», «Слава». Вони були звичайні хлопці та дівчата — але яка сила духу, сила свідомості, щоб віддати своє життя і сказати перед смертю: Бог і Україна! Завдяки їм ми маємо сьогодні незалежну державу.

КАФЕ, РЕСТОРАНИ, ГОТЕЛІ

Добротвір:

- Кафе –бар «Сузір'я», вул. Івана Франка, 12
- Кафе «Казка», вул. Енергетична, 10
- Кафе «Гаряча пательня», вул. Івана Франка, 18
- Кафе, хостел, вул. Шевченка, 5

Старий Добротвір

- Кафе-бар, вул. Івана Франка, 4

Бабичі

- Ресторан «Фільварок»

Новий Став

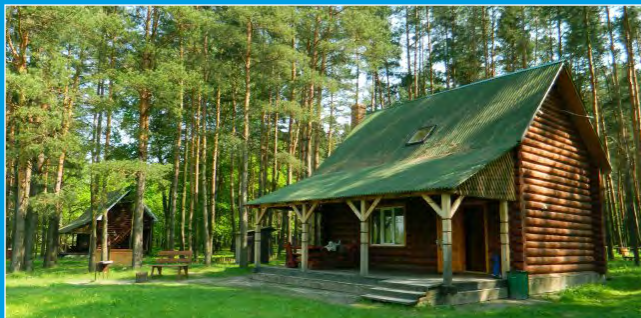
- Ресторанно-відпочинковий комплекс, готель «МАРІЯ»

Кам'янка-Бузька

- Ресторан «ЛЕОКС», вул. Незалежності, 16, 3-й поверх
- Ресторан «Галицька корона», вул. Тютюнника, 10
- Ozon Club, вул. Незалежності, 16, 2-й поверх
- Піцерія «Antonini», вул. Івана Франка

Руда

- Відпочинковий комплекс «Лісна», село Руда

Агенція регіонального розвитку Кам'янка-Бузького району

вул. І. Франка 16/6, смт. Добротвір
Кам'янка-Бузький район
Львівська область, 80411
Тел.: +38 096 821 2004
e-mail: iranikitina28@gmail.com

ТУРИСТИЧНИЙ ПУТІВНИК ДОБРОТВІРСЬКОГО КРАЮ

Інформаційне видання

Проект «Промоція історико-культурної спадщини — як інструмент розвитку малих громад Карпатського регіону Львівської та Івано-Франківської областей» реалізується Агенцією регіонального розвитку Кам'янка-Бузького району спільно з Агенцією місцевого економічного розвитку м. Бурштин в рамках Програми підтримки ініціатив місцевих карпатських громад, яка реалізується Асоціацією «Євро регіон Карпати – Україна» та фінансується коштами обласних бюджетів Львівської, Закарпатської, Івано-Франківської, Чернівецької областей, компанії ДТЕК, ПрАТ «Моршинський завод мінеральних вод «Оскар».

моршинська

ДТЕК

БУДЬ ВІЛЬНИМ – РОЗКРИЙ СЕБЕ...

